

Ministerul Economiei și Finanțelor

Convenție din 19/09/2007

între România și Islanda pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 589 din 06/08/2008

România și Islanda,
dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit,
au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit stabilite în numele unui stat contractant sau al subdiviziunilor politice, al autorităților locale sau al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elementele de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică convenția sunt în special:

a) În România:

(i) impozitul pe venit; și

(ii) impozitul pe profit (denumite în continuare impozit român).

b) În Islanda:

(i) impozitele pe venit care revin statului (tekjuskattar rikissjods); și

(ii) impozitul pe venit care revine municipalităților (utsvar til sveitarfelaganna) (denumite în continuare impozit islandez).

4. Prezenta convenție se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acesteia, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul România înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturi suverane și jurisdicție;

b) termenul Islanda înseamnă Islanda și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Islandei, inclusiv apele sale teritoriale și orice zonă dincolo de apele sale teritoriale în cadrul cărora Islanda, potrivit dreptului internațional, exercită jurisdicție sau drepturi suverane cu privire la fundul mării, subsolul și apele sale subiacente și resursele lor naturale;

c) termenul persoană include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

d) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată persoană juridică în scopul impozitării;

e) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

f) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Islanda, după cum cere contextul;

g) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere care are locul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

h) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul economiei și finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Islandei, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

i) termenul național înseamnă:

(i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia României și orice persoană juridică, asociere de persoane sau altă entitate constituită și având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Islandei, orice persoană fizică având naționalitatea Islandei și orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Islanda.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în acel moment în cadrul legislației acelui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică; orice interpretare conform legislației fiscale a acelui stat prevalează față de orice interpretare dată termenului conform celorlalte legi ale acelui stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acelui stat, este supusă impunerii în acesta datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară și include, de asemenea, acel stat și orice subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că aceasta realizează venituri din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care aceasta are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă ea are o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state, aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care aceasta are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu are o locuință permanentă la dispoziția sa în niciunul dintre state, aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor state sau al niciunuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră ori orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții ori de instalare constituie sediu permanent numai atunci când acesta durează mai mult de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de bunuri ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de bunuri sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de bunuri sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de bunuri sau de mărfuri aparținând întreprinderii, care sunt expuse în cadrul unui târg ori expoziții comerciale temporare și care sunt vândute de întreprindere la închiderea unui astfel de târg sau unei astfel de expoziții;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de bunuri sau de mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei altei activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație a activităților menționate în lit. a)-f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 6 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor aceluiași paragraf.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai datorită faptului că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca astfel de persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, proprietățile accesorii proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizate în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din folosirea directă, din închirierea sau din folosirea sub orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unor profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuită aceluși sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluși sediu permanent, profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice ori similare, și tratând cu toată independența cu întreprinderea la carei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de sediul permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent dacă s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nicio prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizarea uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie să fie totuși aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără bunuri sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie sediului permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul în care există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi navale și aeriene

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.
2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.
3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transport.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuilalt stat contractant, și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate ori impuse care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt din cauza acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a acelu stat - și impune în consecință - profiturile asupra cărora o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, astfel de dividende sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate (alta decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 25% din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 10% din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestor limitări.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende folosit în acest articol înseamnă venituri provenind din acțiuni, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului în care asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime ori în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, astfel de dobânzi sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% din suma brută a dobânzilor. Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestor limitări.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celui alt stat contractant, de o subdiviziune politică, de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia sau de orice agenție ori unitate bancară sau instituție a acelu guvern, subdiviziuni politice, autorități locale sau unități administrativ-teritoriale ori dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celui alt stat contractant.

4. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venituri din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului și, în special, venituri din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent ori bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită unei relații speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest

caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și deținute efectiv de un rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, astfel de redevențe sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a redevențelor. Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestor limitări.

3. Termenul redevențe folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor pentru emisiunile de radio ori de televiziune, transmisiune de orice fel către public, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă ori procedeu de fabricație sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial ori științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită unei relații speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, care sunt situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unor profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) ori a unei asemenea baze fixe, sunt impozabile în celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional ori a proprietăților mobiliare necesare exploatarea unor asemenea nave sau aeronave sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a altor participări la capitalul unei societăți ale cărei active sunt formate în totalitate ori în principal din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1-4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

6. Prevederile paragrafului 5 nu afectează dreptul fiecărui stat contractant de a percepe, în conformitate cu propria legislație, un impozit pe câștigurile din înstrăinarea acțiunilor sau drepturilor într-o companie al cărei capital este în întregime ori în parte format din acțiuni și care, potrivit legislației aceluși stat, este rezidentă a aceluși stat, iar aceste câștiguri sunt obținute de o persoană fizică ce este rezidentă a celuiilalt stat contractant și care a fost rezidentă a primului stat menționat în cursul ultimilor 5 ani anteriori înstrăinării acțiunilor sau drepturilor.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care acesta are în mod obișnuit o bază fixă la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităților sale. Dacă acesta are o astfel de bază fixă, este impozabilă în celălalt stat contractant numai acea parte din venit care este atribuită acelei baze fixe.

2. Expresia profesii independente cuprinde în special activitățile independente cu caracter științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18 și 19, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite sunt impozabile în celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

- a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat; și
- b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuiilalt stat; și
- c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatare în trafic internațional sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitatea sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuiilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau televiziune, ori ca interpreți muzicali sau ca sportivi, din activitățile personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive aprobate de guvernele celor două state contractante și care nu sunt exercitate în scopul de a obține profituri, sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități.

ARTICOLUL 18

Pensii

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. **a)** Salariile și alte remunerații similare, altele decât o pensie, plătite de un stat contractant, de o subdiviziune politică, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluia stat, subdiviziuni, autorități sau unități, sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, astfel de salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a aceluia stat și:

(i) este un național al aceluia stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a aceluia stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. **a)** Orice pensie plătită de sau din fonduri create de un stat contractant, de o subdiviziune politică, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluia stat, subdiviziuni, autorități sau unități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, o astfel de pensie este impozabilă numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al aceluia stat.

3. Prevederile art. 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor și altor remunerații similare și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant, de o subdiviziune politică, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenți și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student ori un practicant care este sau a fost imediat anterior venirii sale într-un stat contractant un rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara aceluia stat.

ARTICOLUL 21

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei Convenții, sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

ARTICOLUL 22

Eliminarea dublei impuneri

1. În cazul României dubla impunere va fi evitată după cum urmează:

Când un rezident al României realizează venituri care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozitate în Islanda, România va acorda ca o deducere din impozitul pe venitul celui rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Islanda.

Totuși, această deducere nu va putea depăși în niciun caz acea parte a impozitului pe venit, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuită venitului care poate fi impozitat în Islanda.

2. În cazul Islandei dubla impunere va fi evitată după cum urmează:

Când un rezident al Islandei realizează venituri care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozitate în România, Islanda va acorda ca o deducere din impozitul pe venitul celui rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România.

Totuși, această deducere nu va putea depăși în niciun caz acea parte a impozitului pe venit, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuită venitului care poate fi impozitat în România.

Când, în conformitate cu orice prevedere a prezentei convenții, venitul realizat de un rezident al Islandei este scutit de impozit în Islanda, cu toate acestea Islanda poate să ia în considerare venitul scutit când calculează valoarea impozitului pe venitul rămas al celui rezident.

ARTICOLUL 23

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nicio impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea ori obligațiile aferente la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Această prevedere, independent de prevederile art. 1, se aplică, de asemenea, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat decât impunerea stabilită asupra întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impozitarea, pe considerente legate de statutul civil ori de responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului în care se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11 sau paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a

unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat în mod direct sau indirect de unul ori de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat niciunei impozitări sau obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile aferente la care sunt ori pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 24

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă ori va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, aceasta poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 23, celei a statului contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării prezentei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de prezenta convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv în cadrul unei comisii mixte formate din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 25

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislațiilor interne privitoare la impozitele de orice fel și natură stabilite în numele statelor contractante ori al subdiviziunilor politice, al autorităților locale sau al unităților administrativ-teritoriale, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prezentei convenții. Schimbul de informații nu este limitat de art. 1 și 2. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele la care se face referire în prima propoziție. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative ale celui sau ale celuilalt stat contractant;

- b)** de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative normale a aceluși sau a celui alt stat contractant;
- c)** de a furniza informații care ar dezvălui un secret de comerț, de afaceri, industrial, comercial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 26

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 27

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare în a 30-a zi de la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor legale interne necesare intrării în vigoare a acesteia.
2. Prevederile prezentei convenții vor produce efecte:
 - a)** în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul plătit în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare; și
 - b)** în ceea ce privește celelalte impozite pe venit plătit în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 28

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până când va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța prezenta convenție după 5 ani de la data la care aceasta a intrat în vigoare, cu condiția remiterii pe căi diplomatice, cu cel puțin 6 luni înainte, a unei note de denunțare scrise. În această situație, prezenta convenție va înceta să aibă efect:

- a)** în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și
- b)** în ceea ce privește celelalte impozite pe venit realizat în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, am semnat prezenta convenție.

Semnată la București, la 19 septembrie 2007, în două exemplare, în limbile română, islandeză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.